KOMISJONI SOOVITUS,

11. august 2006,

isoleerimiskavade kohta, et piirata *Diabrotica virgifera* Le Conte'i edasist levikut ühenduse piirkondades, kus selle esinemist on kinnitatud

(2006/565/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 211 teist taanet,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 24. oktoobri 2003. aasta otsuses 2003/766/EÜ erakorraliste meetmete kohta *Diabrotica virgifera* Le Conte'i (edaspidi "organism") leviku takistamiseks ühenduses [1] on sätestatud maisikasvatuspiirangud piirkondades, kus varem teadaolevalt organismi ei esinenud, kuid kust on leitud organismi, samuti piirkondades, kus organism juba esineb.

(2) Vastavalt otsuse 2003/766/EÜ artikli 4a lõikele 2 võivad liikmesriigid rakendada nakatunud vööndites ja nende läheduses igal aastal isoleerimiskavu, et piirata organismi levikut nakatunud vööndites piirkondadesse, kus organismi ei esine.

(3) Kõnealuste isoleerimiskavade jaoks kooskõlastatud lähenemisviisi väljatöötamiseks tuleks ette näha tehnilised suunised.

(4) Isoleerimiskavad peaksid põhinema usaldusväärsetel teaduslikel põhimõtetel, organismi bioloogilistel omadustel, nakatumise ulatusel ning asjaomaste liikmesriikide maisikasvatussüsteemidel.

(5) Tehniliste suuniste väljatöötamisel on võetud arvesse liikmesriikide vastutavate ametiasutuste tööd ja kogemusi seoses organismi tõrjega.

(6) Käesoleva soovitusega ette nähtud tehnilised suunised on kooskõlas alalise taimetervise komitee arvamusega,

SOOVITAB JÄRGMIST:

1. Otsuse 2003/766/EÜ artikli 4a lõikes 1 osutatud nakatunud vööndite täpne piiritlemine peaks põhinema usaldusväärsetel teaduslikel põhimõtetel, organismi bioloogilistel omadustel, nakatumise ulatusel ning asjaomaste liikmesriikide maisikasvatussüsteemidel.

   Nakatunud vööndite piiritlemine tuleks läbi vaadata, kui vähemalt kahel järjestikusel aastal on otsuse 2003/766/EÜ artiklis 2 osutatud uuringutel saadud samalaadseid tulemusi organismi esinemise või puudumise kohta.

2. Otsuse 2003/766/EÜ artikli 4a lõikes 2 osutatud isoleerimiskavade rakendamisel peaksid liikmesriigid arvestama järgmisi põhimõtteid.

   a) Meetmed, millega piiratakse organismi levikut nakatunud vööndites piirkondadesse, kus organismi ei esine (edaspidi "isoleerimismeetmed"). Need tuleks kehtestada vööndis (edaspidi "isoleerimisvöönd"), mis peaks ulatuma vähemalt 10 km nakatunud vööndisse ja vähemalt 30 km nakatumata vööndisse.

      Isoleerimisvööndis peaks liikmesriigid tagama, et maisipõldudel

      — kasutatakse sellist külvikordade süsteemi, mille puhul maisi kasvatatakse kahe järjestikuse aasta jooksul üksnes ühel korral, või

      — kasutatakse sellist külvikordade süsteemi, mille puhul võib maisi kasvatada kolme järjestikuse aasta jooksul kahel korral ning organismi arengut käsitlevale kohalikule ennustussüsteemile toetudes külvatakse vähemalt ühel korral neist maisi üksnes pärast vastsete ilmumist, või

      — kasutatakse sellist külvikordade süsteemi, mille puhul võib maisi kasvatada kolme järjestikuse aasta jooksul kahel korral, iga kord koos tõhusate insektitsiididega täiskasvanud organismide vastu või koos mis tahes muude meetmete või tõrjega, mille tulemuseks on samalaadne organismi tõrje tase.

[1] ELT L 275, 25.10.2003, lk 49. Otsust on muudetud otsusega 2006/564/EÜ (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 28).

b) Meetmed, mis põhinevad kogu piirkonda hõlmaval kahjuritõrjel ülejäänud nakatunud vööndis, et vähendada organismi edasise leviku võimalusi ning tagada säästev maisitootmine (edaspidi "tõkestusmeetmed").

c) Organismi esinemist isoleerimisvööndi nakatumata osas tuleks intensiivselt kontrollida, kasutades asjakohaseid feromoonpüüniseid, võttes arvesse kohalikke olusid ning isoleerimisvööndi omadusi.

Brüssel, 11. august 2006

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Markos KYPRIANOU